Որպէս ուրիշ գիւղեր՝ գիւղիս բնակիչներն ևս 5—10—20 տարիներէ ի վեր Մշից, Պուլանխից, Մանազկերտից, Բաղէշից և Վանից գաղթած են։ Գիւղս քանի փոքրիկ գիւղերու կեդրոն լինելով մի կրպակ և երկու բրուտ նաև երկու ձիթհանք կայ։

Գիւղիս արևմտեան կողմն 200 մեթրի չափ հեռին կանգնած է մի արուեստական բլուր, որ ունի գերեզմանի ձև․ 50 մեթր բարձր և գագաթը մի արտավար տարածութեամբ։

Այս բլուրիս արուեստական լինելն յայտնի է նորա համար որ շուրջն 40—50 մէթր լայնութեամբ փորուած տեղը խոնարհուած է նման լայն խրամի։

Ալաշկերտի տափարակ դաշտի մէջ ձուաձև հողաբլուրս խիստ կարևոր տեսարան մի կը կազմէ։

Տաս տարիէ ի վեր աւանդութիւններն պրպտելով՝ հազիւ կարողացած եմ աննշան քանի աւանդութիւններ գրի առնել։—«Սահակ իշխանի պալատն (այվան) բլուրիս արևմտեան ծայրն կը գտնուէր, երբ Կոստի թագաւորը տապանակը բերաւ Պարսկաստանէն, այս պալատն իջոյց, Մէամըտան կամ Մարմաան գիւղն որ առաջ հայ էր, այնտեղ մի հարուստ հայ կին կը լինի, այս կինը եօթ ջորու բեռ ոսկի կը բերէ Կոստի թագաւորին և կը խնդրէ տապանակէն (խաչափայտ) մաս մի, Կոստին դանակ մի կը դնէ տապանակին մօտ, ինքն իրեն կը կտրուի։ Այս կինը երեք օր թագաւորի ձիանքներուն գարին հոգացեր է։ Ձիաներու մէջ 300 բէալաք ձի կար» ելն։

—Խայտ ձին հազուագիւտ լինելուն՝ հասկացնել կուզեն թէ խայտն որ 300 էր, ապա ամբողջն անհաշիւ կլինէր։